

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Asan/25/2017
Identifikačné číslo spisu: 8016200721
Dátum vydania rozhodnutia: 18.07.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8016200721.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Jany Hatalovej, PhD. v právnej veci žalobkyne F. V., bytom B., právne zastúpenej JUDr. Matúšom Lemešom, advokátom, so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, proti žalovanému: Okresnému úradu Prešov, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Námestie mieru 3, 081 92 Prešov, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. OU-PO-OOP1-2016/019315/BAR zo dňa 1. augusta 2016, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/37/2016-54 zo dňa 22. marca 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Rozhodnutím Okresného úradu Prešov, odboru všeobecnej vnútornej správy, ako prvoinštančného správneho orgánu, č. OU-PO-OVVS2-2015/038284-1, PR.2015/1601/VK zo dňa 29.02.2016 bola žalobkyňa uznaná vinnou zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 372/1990 Zb.“), ktorého sa dopustila tým, že dňa 22.07.2015 o 13:00 hod. na pozemku v obci B. č. XX znemožnila susedovi F. Q. postrek proti burine na jeho pozemku odtláčaním lexanu od spoločného plota, ktorým zamedzoval prípadnému prenikaniu postreku na pozemok v spoluvlastníctve F. V., čím úmyselne narušila občianske spolunažívanie iným hrubým spôsobom. Žalobkyni bola uložená pokuta vo výške 20 €.

2. Žalovaný napadnutým rozhodnutím OU-PO-OOP1-2016/019315/BAR zo dňa 01.08.2016 zmenil rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu v časti týkajúcej sa udelenej pokuty tak, že „Okresný

úrad Prešov, odbor všeobecnej vnútornej správy podľa ustanovení § 11 ods. 1 písm. a) a § 12 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch ukladá obvinenej F. V. za tento priestupok sankciu - p o k a r h a n i e .“ Vo zvyšnej časti rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu potvrdil a odvolanie žalobkyne zamietol.

3. V rozhodnutí uviedol, že prvoinštančný správny orgán vec posúdil správne po skutkovej a právnej stránke a nesúhlasil iba s uloženou sankciou, ktorá podľa jeho názoru nezodpovedá účelu zákona, neplní výchovný účel a je neopodstatnená. Podľa názoru žalovaného pokarhanie bude postačujúca sankcia za spáchaný priestupok, ktorá splní účel sankcie, a to nápravu páchatel'a. Zároveň pokarhanie považuje žalovaný za výchovný a preventívny prostriedok, ktorý má do budúcnosti zabrániť ďalším zbytočným susedským konfliktom medzi žalobkyňou a susedom F. Q. a má prispieť k urovnaniu narušených susedských a medziľudských vzťahov.

II.

Konanie na krajskom súde

4. Krajský súd v Prešove napadnutým rozsudkom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) zamietol žalobu ako nedôvodnú.

5. Správny súd preskúmal rozhodnutie žalovaného, pričom dospel k záveru, že žalovaný sa náležite a v súlade so zákonom vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami žalobkyne, pokiaľ ide o úplné zistenie skutkového stavu veci a zistenia protiprávneho konania zo strany obvinenej (žalobkyne). Prítom protiprávne konanie žalobkyne, ktorým došlo k spáchaniu priestupku tak, ako je uvedené vo výroku prvostupňového rozhodnutia, ako aj v uvedenom zmenenom výroku žalovaného bolo vymedzené úplne a určite. Skutok bol popísaný tak, ako sa v skutočnosti stal. Skutočnosť, že sa skutok stal potvrdili všetci účastníci priestupkového konania, medzi nimi aj žalobkyňa.

6. Zistenie skutkového stavu prvostupňovým správnym orgánom bolo dostačujúce na riadne posúdenie veci a skutkový stav bol zistený správne, pričom vyplýval z obsahu administratívneho spisu. Žalovaný sa stotožnil so skutkovým stavom, ktorý bol zistený prvostupňovým správnym orgánom a dospel k záveru, že tento postupoval v súlade so zákonom.

7. Čo sa týka námietok žalobkyne s týmito sa žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia podľa názoru krajského súdu v celom rozsahu vysporiadal, pričom ku každej námietke reagoval osobne a uviedol skutočnosti, ktoré viedli žalovaného k tomu, aby odvolanie žalobkyne zamietol a prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu potvrdil.

8. Správny súd preto pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia žalovaného a postupu, ktorý predchádzal vydaniu tohto rozhodnutia v predmetnej veci sa zaoberal predovšetkým otázkou, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádzal, neboli spochybnené najmä kvôli prameňu, z ktorého pochádzali, alebo pre porušenie niektorej zásady správneho konania a ďalej aj otázkou, či vykonané dôkazy logicky predstavujú možný skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. V tejto súvislosti sa správny súd riadil rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sž-o-Ks/92/2006 zo dňa 20.06.2007, ako aj rozhodnutím Najvyššieho súdu SR 8Sžo/67/2015 zo dňa 22.10.2015.

9. Podľa názoru správneho súdu žalobkyňa nevyvrátila žiadnym hodnoverným spôsobom skutočnosti a skutkový stav, ktorý bol zistený správnymi orgánmi. Zo skutkových okolností bezpochyby vyplýva, že priestupku proti občianskemu spolunažívaniu sa dopustila žalobkyňa tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia správnych orgánov. Už samotná skutočnosť, že obvinená z priestupku podala pred uvedeným inkriminovaným dňom, kedy sa stal priestupok viaceré písomné podania na svojho suseda X. Q. ohľadom odstránenia buriny na príslušný Obecný úrad Bretejovce, pričom uvedené výzvy, ktoré

smerovali jednak k X. Q., ako aj k obci Bretejovce sú obsahom administratívneho spisu, ktoré predložil žalovaný krajskému súdu v rámci konania sú teda obsahom priestupkového spisu. Ide konkrétne o listy p. Q. od rodiny V. zo dňa 06.05.2013, žiadosť na obec Bretejovce zo dňa 29.04.2014, ďalšia žiadosť na obec Bretejovce zo dňa 07.11.2014, žiadosť o vyzvanie k vykosovaniu zo dňa 22.07.2015. Uvedené listinné dôkazy podľa názoru krajského súdu bezpochyby preukazujú, že samotná žalobkyňa viackrát žiadala tak svojho suseda X. Q., ako aj obec Bretejovce, aby sused Q. odstránil burinu, ktorá sa nachádzala medzi jej a susedovým plotom. Nie je teda pravdou tvrdenie žalobkyne v žalobe, že žalovaný uvedené skutočnosti ohľadom odstránenia buriny žalobkyňou uvádzal vo svojom rozhodnutí ako nepravdu.

10. Správny súd zároveň poukázal na tú skutočnosť, že samotná žalobkyňa vo svojej výpovedi, a to počas konania pred prvoinštančným správnym orgánom, ako aj následne po zrušení prvoinštančného rozhodnutia zo dňa 05.10.2015, na ústnom pojednávaní dňa 26.02.2016, keď došlo k jej opätovnej výpovedi, ako aj konfrontácii so susedom X. Q. opätovne potvrdila, že bránila v postreku X. Q. - susedovi, pričom uvádzala, že bránila takto svoj majetok a svoje zdravie. Tieto skutočnosti potvrdila viackrát, teda už v priebehu správneho konania pred prvoinštančným správnym orgánom, ako aj v odvolaní voči prvoinštančnému rozhodnutiu zo dňa 05.10.2015, ako aj následne v odvolaní voči prvoinštančnému rozhodnutiu zo dňa 26.02.2015. Išlo o písomné podania - odvolania proti rozhodnutiu zo dňa 22.10.2015 doručené prvoinštančnému správne orgánu dňa 26.10.2015, ako aj následné písomné odvolanie zo dňa 21.03.2016 doručené prvoinštančnému správne orgánu dňa 23.03.2016. V uvedených podaniach na strane 4 odvolania, žalobkyňa konkrétne argumentovala tým, že: „aj došla polícia, mala vyzvať suseda X. Q., aby prestal striekať toxín, šúchať po ich plote a snímať ich audio a asi aj video podľa nej. Keďže polícia žiaden zásah na ich obranu neurobila, X. Q. a spol. na ich ústne protesty nereagovali, preto ona v záujme ochrany ich zdravia, majetku a ich súkromia musela sa takto slušne a neškodne obraňovať. Takže to bola jediná možnosť, ako Q. a spol. slušne a neškodne zabrániť v robení týchto pre nich škodlivých a obťažujúcich činností. Vďaka týmto jej zásahom im nijako neublížila.“

11. Krajský súd teda nemal žiadne pochybnosti o vierohodnosti výpovede žalobkyne pred samotnými príslušníkmi polície, ktorí prišli dňa 22.07.2015 na miesto samé, ako aj o spôsobe, akým žalobkyňa bránila, resp. zabraňovala výkonu postreku X. Q. na jeho pozemku, resp. na pozemku medzi pozemkom X. Q. a pozemkom v spoluvlastníctve žalobkyne. Skutočnosť, že žalobkyňa bránila v postreku buriny susedovi X. Q. potvrdil aj svedok Ing. V. a svedkovia F. A. a P. F..

12. Na základe skutočností, ktoré boli preukázané v konaní správneho orgánu prvej inštancie a ktoré sú obsahom administratívneho spisu, ako aj na vyššie uvádzané dôvody, preto považoval správny súd všetky skutkové okolnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného za správne a popis zisteného skutkového stavu za súladný s obsahom administratívneho spisu, pričom skutkový stav veci bol dostatočne a riadne zistený, preto tvrdenie žalobkyne, že sa skutok nestal nie je vierohodné a považuje uvedené konštatovanie žalobkyne, jednak v žalobe, ako aj na pojednávaní pred súdom za zbavovanie sa samotnej viny za uvedený priestupok.

13. Z obsahu priestupkového spisu, ktorý bol predložený žalovaným mal správny súd za bezpochyby preukázané, že správny orgán sa so všetkým relevantnými námietkami uvádzanými v žalobkyňou v priestupkovom konaní vysporiadal a v rozhodovaní žalovaného sú uvedené všetky skutočnosti, ktorými sa zaoberal ako odvolací orgán a reagoval na všetky námietky uvedené v odvolaní žalobkyne. K námietkam žalobkyne, že správne orgány sa nedostatočne vypořádali s existenciou samotného skutku, resp. jeho posúdením, pričom žalobkyňa viackrát v žalobe tvrdí, že skutok sa nestal, správny súd je toho názoru, že prvoinštančný správny orgán vo svojom rozhodnutí, s ktorým právnym názorom, skutkovým a právnym popisom skutku stotožnil aj žalovaný sa vysporiadal a považoval uvedenú námietku za bezpredmetnú. Aj správny súd je toho názoru, že správne orgány bezpochyby popísali presne a definovali skutok, ktorý sa stal dňa 22.07.2015 o 13:00 hod. v obci B. č. XX a dospeli k názoru, že uvedeného skutku sa dopustila žalobkyňa tak, ako je jej kladené za vinu vo výrokovvej časti rozhodnutia prvoinštančného správneho orgánu a s ktorým výrokom sa stotožnil aj žalovaný ako

odvolací orgán vo svojom rozhodnutí, ktorým v konečnom dôsledku zmenil iba sankciu uloženú za uvedený priestupok.

14. Správny súd dospel k právnenému záveru totožnému ako dospeli správne orgány a rozhodol, že žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo vydané správne a v súlade so zákonom, pričom nedošlo k porušeniu zákona, ani zákonom chránených záujmov žalobkyne a nedošlo ani k porušeniu jej subjektívnych práv, ktoré zaručuje žalobkyňa ústava, ako aj Dohovor o ľudských právach.

15. O nároku na náhradu trov konania rozhodol krajský súd podľa § 167 S.s.p. tak, že žalobkyňa, ktorá v konaní úspech nemala, nárok na náhradu trov konania nepriznal a žalovanému, aj keď bol v konaní úspešný s poukazom na ustanovenie § 168 ods. 1 S.s.p. náhradu trov konania nepriznal, pretože nepovažoval trovy žalovaného za hodné tohto zreteľa.

III.

Konanie na kasačnom súde

16. Proti rozsudku krajského súdu podala sťažovateľka v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť a to z dôvodu, že má za to, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Sťažovateľka sa nestotožnila so záverom krajského súdu, že skutok kladený sťažovateľke za vinu sa stal. Ďalej namietala výpovede svedkov, ktoré podľa názoru sťažovateľky sú účelové a ľahko vyvrátiteľné.

17. Sťažovateľka svojím konaním nerobila susedovi žiadne schválnosti, ale po ignorovaní jej výzvy, aby sused nešúchal po jej plote, tak si uplatnila svoje ústavné právo na ochranu majetku, a to neškodným odtlačaním lexanu od jej plotu. Na základe uvedeného navrhla, aby kasačný súd rozhodol tak, že rozsudok krajského súdu zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie.

18. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že zotrúva na skutkovej a právnej argumentácii uvedenej v napadnutom rozhodnutí a vo vyjadrení k žalobe, a preto navrhol kasačnému súdu, aby kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu SR

19. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S. s. p.) postupom podľa § 492 S.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 455 S.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 18.07.2018 (§ 137 ods. 2 S.s.p.).

20. V predmetnej veci bolo potrebné predostrieť, že predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľka domáhala zrušenia rozhodnutia žalovaného, ktorým zmenil rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu v časti týkajúcej sa udelenia pokuty a vo zvyšnej časti rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu, ktorým uznal sťažovateľku vinnou zo spáchania priestupku za porušenie § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. potvrdil, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľky sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa kasačný súd stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil krajský súd zo zistení uvedených žalobkyňou a žalovaným správnym orgánom, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. za priestupok možno uložiť tieto sankcie:

- a) pokarhanie,
- b) pokutu,
- c) zákaz činnosti,
- d) prepadnutie vecí.

Podľa § 12 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. pri určení druhu sankcie a jej výmery sa prihliadne na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania a na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútky a na osobu páchatel'a, ako aj na to, či a akým spôsobom bol za ten istý skutok postihnutý v kárnom alebo disciplinárnom konaní.

Podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Podľa § 49 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. za priestupok podľa odseku 1 písm. a) možno uložiť pokutu do 33 eur, za priestupok podľa odseku 1 písm. b) až d) a písm. g) pokutu do 99 eur, za priestupok podľa odseku 1 písm. e) pokutu do 200 eur a za priestupok podľa odseku 1 písm. f) pokutu do 331 eur.

21. Kasačný súd po preskúmaní spisového materiálu krajského súdu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného, dospel k záveru, že kasačné námietky sťažovateľky nie sú dôvodné.

22. Kasačný súd sa stotožnil so záverom krajského súdu a žalovaného, že priestupok sa stal a priestupok spáchala sťažovateľka tak, ako je uvedené v skutkovej vete prvoinštančného rozhodnutia správneho orgánu. Protiprávne konanie sťažovateľky bolo vo výrokovej časti rozhodnutí správnych orgánov vymedzené úplne a určite. Skutok, tak ako je uvedený vo výrokovej časti správnych rozhodnutí, potvrdili svedkovia a počas celého administratívneho konania tiež aj samotná sťažovateľka.

23. K námietke sťažovateľky, že skutok sa nestal kasačný súd uvádza, že nie je dôvodná. Podľa názoru kasačného súdu je zrejmé, že skutkový stav uvedený vo výrokovej časti rozhodnutí správnych orgánov je v zhode a je súladný s obsahom administratívneho spisu žalovaného. To, že sťažovateľka bránila v postreku buriny susedovi X. Q. potvrdili aj svedkovia V, A. a F. vo svojich výpovediach. Kasačný súd taktiež považuje za nedôvodnú námietku sťažovateľky týkajúcej sa účelovosti výpovedí svedkov. Uvedené tvrdenie sťažovateľky považuje kasačný súd za neopodstatnené v snahe vyhnúť sa zodpovednosti za priestupok. Výpovede namietaných svedkov potvrdil aj brat sťažovateľky.

24. Kasačný súd konštatuje, že sťažovateľka svojím konaním naplnila všetky pojmové znaky skutkovej podstaty priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb., keď iným hrubým správaním znemožnila susedovi F. Q. postrek proti burine na jeho pozemku odtlačaním lexanu od spoločného plota, ktorý zamedzoval prípadnému prenikaniu postreku na pozemok v spoluvlastníctve sťažovateľky. V administratívnom konaní boli vykonané relevantné dôkazy, ktoré hodnoverne preukazujú protiprávne konanie sťažovateľky, a preto kasačný súd nemal o vine sťažovateľky žiadne pochybnosti. Kasačný súd záverom k veci dodáva, že rozhodnutie žalovaného o zmene uloženej sankcie z pokuty na pokarhanie považuje za správne a postačujúce vzhľadom na spáchaný priestupok. Pokarhanie považuje kasačný súd za dostatočný výchovný a preventívny prostriedok, ktorým sa zabezpečí splnenie účelu správneho trestania, a to nápravu páchatel'a.

25. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti kasačný súd konštatuje, že s právnymi námietkami sťažovateľky sa krajský súd v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil najvyšší súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 S. s. p. ako nedôvodnú zamietol.

26. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že

sťažovateľke, ktorá v tomto konaní nemala úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.) a rovnako aj žalovanému nárok na ich náhradu nepriznal v súlade s § 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 168 S. s. p.

27. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyselne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.